

Sevda Zehri

– S.SAMYELİ · 12 Aralık 2010

SEVDA ZEHRİ

Çağırma artık beni gittiğin her şehire.
Tazı gibi peşinden koşup gelmeyeceğim.
Müptela oldum sanma sunduğun bu zehire.
Gümüş tasta sunsan da artık içmeyeceğim.

Kurudu gönül bağım ne gül kaldı ne çiçek.
Dört bir yanım bıtrak ne kuş konar ne böcek.
Sanma ektiğin tohum fışkırıp boy verecek.
Bir damla gözyaşımı sana dökmeyeceğim.

Gönül bağımda sendin bir tek öten bülbülüm.
Sonbaharda gülümdün ilkbaharda sümbülüm.
Hem bugünümdüm hem yarınım hem dünüm.
Senli pembe düşleri daha görmeyeceğim.

İstemem yağmurları kıraç kalsın toprağım.
Zaten sararıp soldu yeşil olan yaprağım.
Gitti artık geriye gelmez benim baharım.
Ah edipte ardından dönüp bakmayacağım

Hangi gün düşündün ben ne zaman soruldum?
Gelgitlerin çok fazla inan artık yoruldum.
Güç yetiremem sana can evimden vuruldum.
Gidiyorum bak işte geri dönmeyeceğim..

İntizar etmem sana benim vebalim yeter.
Unuturum inan ki bu günler gelir geçer
Sanma sensiz her günüm bir öncekinden beter.
Bir gün olsun içimi sana dökmeyeceğim

Sevgim yüce olsa da kendimden önce değil.
Önce kendime saygım bunu sende böyle bil.
İster seviyorum de istersen gönlünden sil.

Aşkından ölsem bile boyum bükmeyeceğim.